

فرهنگ انتظار

نقش فرهنگ انتظار در اصلاح جامعه

بنیاد فرهنگی حضرت محمدی موعود (علیهم السلام)

اشاره:

انتظار در مکتب تشیع یک حالت انسانی است که انسان به خاطر وجود آن، ضمن پیراستن وجود خویش از بدبیها و آراستن آن به خوبیها، در ارتباط مستمر با امام و حجت زمان خویش، همه همت خود را صرف زمینه سازی ظهور می‌کند و در جهت تحقق وعده الهی نسبت به برپایی دولت کریمه اهل بیت علیهم السلام با تمام وجود تلاش می‌کند.^[۱]

طبق این تعریف انتظار فرج عاملی مهم در جهت خودسازی فردی، اصلاح جامعه و کاهش جرائم و مفاسد خواهد بود. بی تردید انتظار ظهور امام زمان علیهم السلام در تمام ابعاد شخصیت انسان، اعم از فردی و اجتماعی مؤثر است و همه مناسبات وی را فرامی‌گیرد. و بالاترین کوشش همه جانبی او در راه خداست.

پیامبر اکرم ﷺ فرمود:
«أَفْضَلُ جِهَادِ أَمَّتِي اِنْتِظَارُ الْفَرَجِ؛^[۲]
بافضیلت‌ترین جهاد امت من انتظار فرج است».

پیشوايان معصوم علیهم السلام اجر بسیاري برای منتظران بيان کرده اند؛ چنان که امام صادق علیهم السلام فرمود:

«کسی که دوست دارد از اصحاب و یاران حضرت قائم علیهم السلام باشد، باید منتظر ظهور باشد و به پاکدامنی و نیک خلقی خود را بیاراید، در حالی که پیوسته به انتظار [قدوم حضرت قائم علیهم السلام] شسته است. پس اگر [با این اوصاف] از دنیا برود و حضرت قائم علیهم السلام بعد از او قیام کند، پاداش او همانند فردی است که امام قائم را درک کرده است. ای گروهی که مورد رحمت خدا قرار گرفته اید! کوشش کنید و انتظار بکشید [که این مقام والای انتظار] بر شما گوارا باد!»^[۳]

امام صادق علیهم السلام در روایت دیگری به یکی از پیروانش دستور داد که: «وَانْتَظِرْ الْفَرَجَ صَبَاحًا وَمَسَاءً؛^[۴]
شب و روز منتظر فرج باش.»

[۱]. برترین های فرهنگ مهدویت، ص ۸۶.

[۲]. بحار الانوار، ج ۷۴، ص ۱۴۳، ح ۲۶.

[۳]. همان، ج ۵۲، ص ۱۴۰، ح ۵۰.

[۴]. الغيبة، نعمانی، ص ۱۵۸، ح ۳.

در هر صورت، انتظار، آماده باش کامل، خودسازی و تصفیه روح و جان و اصلاح دیگران است. انتظار روزنه امیدی است که در حساس‌ترین و بحرانی‌ترین لحظات زندگی انسان تنها عامل نجات و امید بخش اوست. در این فرصت به مناسبت نیمه شعبان، سالروز تولد یگانه منجی عالم بشریت و امید منتظران عالم، حضرت مهدی علیه السلام نقش انتظار را در اصلاح جامعه به نظاره می‌نشینیم و نکاتی را مورد بررسی قرار می‌دهیم.

معیار ارزش انسان‌ها

آرزوها و آمال انسان‌ها معیار خوبی برای سنجش میزان رشد، و تعالی آنهاست؛ تا آنجا که گفته شده «بگو چه آرزویی داری، تا بگوییم کیستی.» آرزوهای متعالی و ارزشمند از کمال روح و رشد شخصیت انسان‌ها و بلندای همت آنها حکایت می‌کند و به عکس، آرزوهای حقیر و بی ارزش، نشان از بی همتی و رشد نیافتنگی افراد دارد. علی علیه السلام در این زمینه فرمود:

ارزش مرد به اندازه همت اوست.^[۵]

بنابراین، انسان منتظر فرج آل محمد علیهم السلام، انسانی که آرزوی نهایی او حاکمیت دین خدا و معارف اهل بیت علیهم السلام بر سرتاسر گیتی است و همواره استقرار حکومت صالحان و مستضعفان و کوتاه شدن دست ظالمان و برچیده شدن فساد و فحشاء و برقراری قسط و عدل و مساوات را بروپهنای کرده زمین خواستار می‌باشد،^[۶] هیچ گاه به سوی مفاسد و گناهان نخواهد رفت و انتظارات و آرزوهای وی مانع از تمايل او به سوی بدیهها و زشتیهها خواهد بود. و انتظار، عامل مهمی در اصلاح و خودسازی انسان و در ارج نهادن به شخصیت اوست.

مراقب دیدن امام علیه السلام

شخص منتظر که به وجود امام حی و زنده کاملاً اعتقاد دارد،

[۵]. نهج البلاغه، حکمت ۴۷.

[۶]. برترینهای فرهنگ مهدویت، ص ۶۹.

در چند قدمی او جوان خوش سیما بی ایستاده بود که گاهی به آن شخص نورانی و گاهی نیز به آن فرد معصیت کارمی نگریست.
اواز جوان پرسید: این آقا نورانی کیست؟

جوان پاسخ داد: این شخص وجود مقدس امام زمان علیه السلام است که مراقب شمادونفرمی باشد و کارهای شمارا زیر نظر دارد.
تا شنید که این آقا امام زمان علیه السلام است، سریعاً به سوی آن حضرت گام برداشت و نزدیک آقارفت. ناگاه از خواب بیدار شد.

فردای آن روز به سراغ رفیقش رفت و وقتی خواب خود را نقل کرد، آن شخص شدیداً گریه کرد و با حالت تأثیرگفت: آری، این بیماری در من وجود دارد که در مقابل زنان نامحرم نمی‌توانم خودداری کنم و به آنان نگاه نکنم. خواب شما از رؤیاهای صادقه است و مرا شدیداً تحت تأثیر قرار داد. از امروز تصمیم می‌گیرم دیگر مرتکب گناه نشوم و رضایت امام زمان علیه السلام را با دوری از این گناه جلب کنم. تابه امروز اعتقاد به نظارت حضرت داشتم، اما حالاً یقین دارم که آن بزرگوار رفتار و نگاهم را می‌بیند و کنترل می‌کند.

او بعد از توبه و تصمیم قطعی به اجتناب از این گناه، به مراحل عالیه‌ای دست یافت و در اثر توسل به وجود حضرت ولی عصر علیه السلام و عنایات آن گرامی، دیگر گناه برایش لذت بخش نبود. خود او می‌گوید: روز بعد از این که توبه راستین کردم، وارد خیابان شدم. قبل از اولین برخورد با زنان بی بند و بار، به خود گفتم: «فلانی! امام زمان تورا می‌بیند و مراقب تو هست». و مرتب همین جمله را به زبان می‌گفتم و باور قطعی داشتم که آقا و مولا مرامی بیند.

تجربه نشان داده که تقویت این روحیه در تصفیه روح و تزکیه نفس بسیار مؤثر است. طبق نقل آیت الله زنجانی در «الكلام يجر الكلام» امام زمان علیه السلام این جمله را برای نجات از مفاسد و گناهان و هر مشکل و گرفتاری دیگر به یک عالم رشتی در تخت فولاد اصفهان آموخته است که:

«يَامُحَمَّدٌ يَا عَلِيٌّ يَا فَاطِمَةٌ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ أَدْرِكْنِي وَلَا تُهْلِكْنِي.» [۹]

[۹]. شیفتگان حضرت مهدی، ص ۸۹

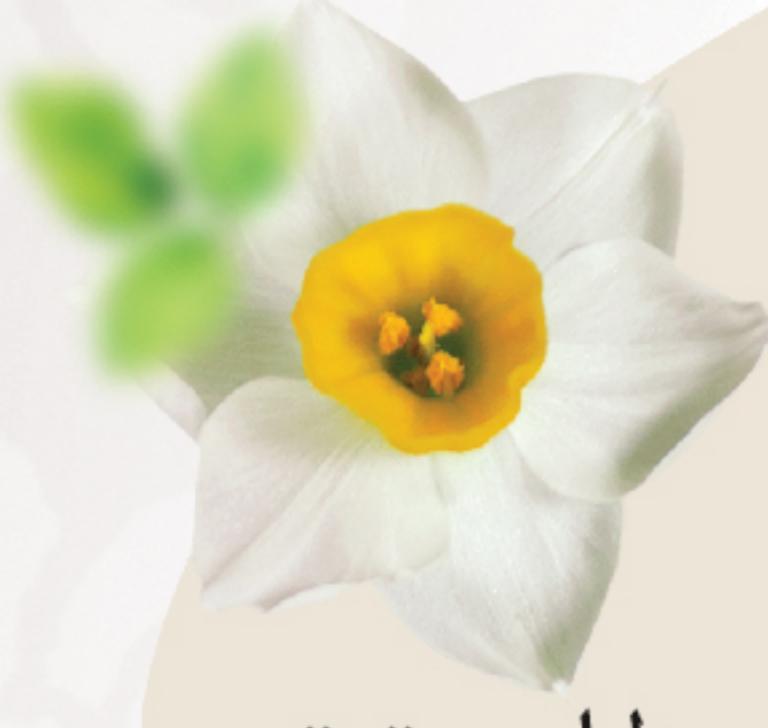
تأثیر دعاهای دوران غیبت

هنگامی که یک منتظر حقیقت جوبه عنوان یک وظیفه الهی و انسانی دعاهای دوران غیبت را می‌خواند و عبارات تعالیٰ بخش آنها را از عمق جان زمزمه می‌کند، با دریابی از معارف به ویژه در عرصه امامت و جایگاه والای آن در باورهای شیعی رو به رو می‌شود و هر اندازه در متن این میراث گرانبهای اهل بیت علیهم السلام دقت و تدبر می‌کند، معرفت و شناخت او نسبت به ارزش‌های والای دینی بیشتر می‌شود و شناخت وسیع تر و عمیق‌تر، محبت و ایمان قلبی رادر وجود او ثابت ترمی گرداند.

به این ترتیب، علاوه بر اینکه آگاهی و معرفت منتظر افزایش می‌یابد، در صد ایمان و اعتقاد اتش نیز بیشتر می‌شود. اینجاست که دیگر هیچ نیروی شیطانی نمی‌تواند منتظر راستین را زجاده حقیقت جدا کند و او در برابر آسیب‌ها، آفات و هجمه‌های اعتقادی و فرهنگی کاملابیمه می‌شود و باورهایش به دژی تسخیرناپذیر تبدیل می‌گردد. در اینجا به ذکر نمونه‌هایی از آموزه‌های دینی و باورهای عمیق شیعی در متن دعاهای مهدویت می‌پردازیم.

یک. در دعایی که از وجود مقدس امام زمان علیه السلام به مارسیده است و با جمله «اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا تُوفِيقَ الطَّاعَةِ» [۱۰] آغاز می‌شود، ناهنجاری‌های اجتماعی، مفاسد، زشتی‌ها و امور ناپسند دیگر، به شخص منتظر گوشزد می‌گردد و او ضمن مناجات واستمداد از خداوند متعال، امور پسندیده و ناپسند را نیز همراه دعامی آموزد و برای عمل باشناخت آمادگی پیدامی کند.

توفیق اطاعت، صداقت در نیت، شناخت حرام‌ها، تکریم به وسیله هدایت و استقامت، سخن گفتن با معیارهای درست و حکمت آمیز، درخواست علم و معرفت حقیقی، دور بودن از لقمه‌های حرام و شبیهه ناک، خویشتن داری از ستم و دزدی و گناهان دیگر، چشم پوشی از حرام و نگاه‌های خیانت آسود، فاصله گرفتن از

کارهای لغو و غیبت، از جمله آموزه‌هایی است که منتظران حقیقی آن حضرت پیوسته آنها را زمزمه می‌کنند و آویزه گوش خود قرار می‌دهند. آنان با عشق به وجود حضرت مهدی علیه السلام این دعای آن حضرت را زمزمه می‌کنند و به یاد آن گرامی، معارف آن را با تمام وجود می‌پذیرند. و این گونه است که انتظار ظهور مهدی موعود علیه السلام انسان‌ساز و معرفت‌آفرین می‌شود.

در ادامه این دعای مهدوی علیه السلام منتظران حضرت، از خداوند متعال مشتاقانه می‌خواهند که: بر عالمان و دانشمندان، زهد و ساده زیستی و نصیحت پذیری و برداش آموزان و دانش جویان و طلاب تلاش و فعالیت و اشتیاق به تحصیل را عنایت فرما!

و همین طور دعای امام زمان علیه السلام برای تعلیم منتظران معرفت طلب ده‌ها آموزه جانبی خش و راه‌گشای دیگر در بردارد. [۱۱]

دو. در دعای افتتاح. که حضرت صاحب الامر علیه السلام خود برای شیعیان فرموده اند تا در شبیه‌های ماه رمضان بخوانند. نکات مهمی برای آموزش منتظران و تقویت قلوب آنان بیان شده است. آنجاکه بعد از توحید و توصیف صفات جمال و جلال الهی و حمد و ستایش خدای منان و تعظیم و تمجید پروردگار عالمیان و تبیین مقام بندگان به معرفی رهبران معصوم الهی می‌پردازد و موقعیت حضرت مهدی علیه السلام را کامل در ذهن خواننده ترسیم می‌کند تا به برکات وجود آن گرامی می‌رسد و می‌گوید:

«اللَّهُمَّ إِنِّي رَاغِبٌ إِلَيْكَ فِي دَوْلَةٍ كَرِيمَةٍ تُعِزُّ بِهَا الْإِسْلَامَ وَأَهْلَهُ وَتُذِلُّ بِهَا النِّفَاقَ وَأَهْلَهُ» [۱۲]

خداوند! ما مشتاق دولت کریمه هستیم که در سایه آن اسلام و مسلمانان را عزت دهی و جبهه نفاق و اهل آن را ذلیل و خوار گردانی و...» منتظر امید وار در ادامه به آرزوها و آمال شرعی و عقلی خود که در زمان ظهور خواهد رسید، اشاره کرده و می‌گوید:

«اللَّهُمَّ إِنَّمَا يَهْبِطُ عَلَيْنَا وَأَشْعَبُ بِهِ صَدْعَنَا وَأَرْتُقُ بِهِ فَتَقَنَا وَكَثَرْبَهِ قِلَّتَنَا وَأَعِزَّ بِهِ ذِلَّتَنَا» [۱۳]

[۱۱]. همان.

[۱۲]. مصباح المتهجد، ص ۵۸۰؛ صحیفه مهدیه، ص ۲۵۹.

[۱۳]. همان.

پروردگار! پراکندگی و تفرق مارابه وسیله آن گرامی به جمعیت و
وحدت بدل فرما! و پریشانی امور مارابه وجودش اصلاح فرما! و
نقائص و شکاف های کار مارابه وسیله وجود آن ذخیره الهی
اصلاح و جبران نما! و تعداد مارافراوان و خواری و کوچکی مارابا
وجودش به عزت و شکوه بدل ساز!

منتظری که بعد از نمازهای یومیه در ماه رمضان دعای «اللَّهُمَّ
أَدْخِلْ عَلَى أَهْلِ الْقُبُورِ السُّرور» [۱۴] رامی خواند که در آن تمام آرزوهای
بشری در سایه دولت حقه مهدوی خواسته می شود؛ دولتی که در
پناه آن، تمام گرسنگان سیر، بر هنگان پوشیده، بدھکاری ها ادا،
گرفتاران رها، و در یک کلام تمام امور مسلمانان اصلاح و
مشکلاتشان رفع می گردد و در پرتو حکومت عادلانه مهدی علیه السلام
جهان روی آسایش و امنیت و راحتی را به خود خواهد دید، آیا
چنین کسی می تواند خودسازی نکند و خود را برای عرضه به
محضر چنین رهبر والایی آماده نگرداند. و در هر گامی که به پیش
برمی دارد، سمت وسوی اهداف دولت مهدوی را قصد نکند؟

به راستی کسی که در مقام انتظار آن گرامی است تا مرز شیهادت
پیش می رود و از اعماق وجودش دعامی کند که «وَاسْلَكْ أَنْ
تَجْعَلِ وَفَاتِي قَتْلًا فِي سَبِيلِكَ تَحْتَ رَايَةِ نَبِيِّكَ مَعَ اُولِيائِكَ وَاسْلَكْ
أَنْ تُقْتَلَ بِي أَعْدَائِكَ وَأَعْدَاءَ رَسُولِكَ» [۱۵]

خدایا! از تو می خواهم که وفات مرا شیهادت در راه خودت و تحت
پرچم پیامبرت در کنار اولیایت قرار دهی! و از تو تقاضا مندم که به
دست من دشمنان خود دشمنان رسولت را هلاک کنی!

و بالاخره دعا های مهدویت همانند ندبه، عهد، فرج، دعای
غیبت، دعای توسل و ده هادعا و زیارت دیگر با آن مضامین عالی
و آموزنده، شخص منتظر را پیوسته به آگاهی و عشق ترغیب
می کند و به سوی اهداف امام زمان علیه السلام نزدیک می گرداند.

خوش بینی به آینده بشریت

انسان منتظر به آینده ای درخشان امیدوار و خوش بین است. هر
قدر در دنیا مفاسد بیشتر شود و دنیا به اصطلاح متمدن، جهان

[۱۴]. البلد الامین، ص ۲۲۲.

[۱۵]. الكافی، ج ۴، ص ۷۴، ح ۶

بشریت را به سوی توحش و بربریت پیش ببرد و از کارهای عقلانی و منطقی فاصله بگیرند و خشم و شهوت را بر عقل چیره سازد، باز موضوع انتظار نقطه امیدی است که بعد از این همه جهل و غفلت و نادانی و ظلمت و یأس و نگرانی، فروغی روشنی بخش را نوید می‌دهد که در آینده نه چندان دور جهان به نور کمال و معنویت روشن خواهد شد.

انسان در پس پرده‌های متعدد فریب و مکرو خدعاً به فطرت خود توجه دارد. او در حال عادی که به خود می‌آید، از ظلم و فساد و بی‌بند و باری متنفر است. هنگامی که سخن از انتظاری نوید بخش و امید آفرین مطرح می‌گردد، انسان خسته از این همه ظلم و ستم و دروغ و مکروهی، با خود زمزمه می‌کند که آیامی شود چنین روزی برسد که این همه مشکلات حل گردد و با خود نجوا می‌کند:

سینه مالامال در داست ای دریغامرهمی
دل زتهایی به جان آمد خدا یاهمدمی
آن گاه آیات وحی به او مژده می‌دهد که بلی:
[وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزِّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِي
الصَّالِحُونَ]؛ [۱۶]

«در زبور بعد از ذکر (تورات) نوشته‌یم: بندگان شایسته‌ام [در آینده] وارث حکومت زمین خواهند شد.»

این خوش بینی برگرفته از کلام وحی، انسانهای منتظر را به خودسازی و حرکت به سوی کمال معنوی سوق می‌دهد.

انتظار و رهایی از جهل و غفلت

انسان منتظر با امیدواری خود به ظهور امام عصر علیه السلام خود را از قید و بندهای جهل و غفلت رها می‌سازد و به برترین جایگاه فضیلت و زیبایی دست می‌یابد. امام سجاد علیه السلام در توضیح مقام منتظران به ابو خالد کابلی فرمود: «غیبت دوازده مین وصی رسول خدا صلی الله علیه وسالم طولانی خواهد شد. ای ابا خالد! به راستی که اهل زمان غیبت او که به امامت ایشان اعتقاد دارند و منتظر ظهور آن گرامی می‌باشند.

برترین انسانهای اهل هر زمان هستند؛ چرا که خداوند تبارک و تعالیٰ چنان به آنان عقل و اندیشه و معرفت عنایت کرده است که مسئله غیبت را همانند حضور مشاهده و درک می‌کنند. خداوند متعال آنان را در آن زمان به منزله کسی قرار داده است که در حضور رسول خدا ﷺ باشمیر جنگیده‌اند.»

سپس امام چهارم علیهم السلام منظران را این گونه ستودند: «أولئكَ الْمُخْلَصُونَ حَقًا وَ شِيعَتُنَا صِدْقًا وَ الدُّعَاءُ إِلَى دِينِ اللَّهِ سِرًّا وَ جَهْرًا» [۱۷]

آنان حقیقتاً انسان‌هایی خالص شده و شیعیان راستین ما هستند که مردم را آشکار و نهان به سوی دین خداوند دعوت می‌کنند.»

[۱۷]. کمال الدین، ج ۱، ص ۳۱۹، ح ۲

@chashmbe_rah

۰۲۱۸۶۰۳۴۲۹۷ ۰۲۱۸۶۰۳۵۸۶۳
۰۳۰۰۱۳۶۶ ۰۲۱۸۶۰۳۵۸۶۱

تهران، خیابان ولی‌عصر، بلوار طالقانی
میدان فلسطین، ساختمان ستاد اقامه نماز

mahdaviat.ir
info@mahdaviat.ir

